

Svě - tlo svě - ta o - svěť mne,
 a - bych se - be i Tě zná - ti,
 a u ví - ře u - pří - mné
 mo - hl O - tcem na - zý - va - ti,
 tak se v zde - jším ži - vo - by - tí
 mo - hl k ne - bi při - pra - vi - ti.

2. Slovo tvé je pravdivé, / dejž ho dobře pochopiti / a zkoumati bedlivě / a z něho se naučiti, / jak mám najíti spasení, / jak ujíti zatracení.
3. Dej mi však nejen právě / slovu tvému rozuměti, / než pomáhej laskavě / známou cestou i kráčeti, / sic bych při tom svém umění / měl jen těžší provinění.
4. Kdo slovo následuje, / ten má jistě to poznati, / co ono těm slibuje, / jež ho budou ostříhati / a v něm najde i v soužení / pramen svého potěšení.

SVĚTLO SVĚTA OSVĚTĚ MNE

---

5. Pomáhej mi vzrůstati / ze dne na den v tvém umění; / budu-li nalézati, / což těžkého k srozumění, / vzdal ode mne pochybnosti / a nauč poníženosti.
6. V světle svém mi, Pane, dej / patřit k cíli věčné slávy, / přesvědčit se pomáhej, / jak šťastný tvůj ctitel pravý, / který po věčnosti touží, / Bohu a ne světu slouží.
7. Nové přidej mi síly / slovem tvým se vždy řídití, / pobožně každou chvíli, / jako dítě tvé choditi; / tak mne v onom živobytí / světlo jasnější osvíti.

---

*Tím se nám potvrzuje prorocké slovo,
a činíte dobře, že se ho držíte;
je jako svíce, svítící v temném místě,
dokud se nerozbřeskně den
a jitřenka vám neuzejde v srdci.
Toho si buďte především vědomi,
že žádné proroctví v Písmu nevzniká
z vlastního pochopení skutečnosti.
Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví
z lidské vůle, nýbrž z popudu
Ducha svatého mluvili lidé,
poslaní od Boha.*

2P 1,19–21